

Chiquita Room

en colaboración con | en col·laboració amb | in collaboration with

**Biblioteca Pública Arús
Museu Picasso de Barcelona
Fundació Antoni Tàpies**

The Yellow Book

Un proyecto de Jaro Varga comisariado por Erich Weiss
Un projecte de Jaro Varga a cura d'Erich Weiss
A project by Jaro Varga curated by Erich Weiss

25.03.2021 - 15.05.2021

The Yellow Book es un proyecto del artista Jaro Varga, comisariado por Erich Weiss, que cuestiona la universalidad del conocimiento hegemónico y su transmisión a través de los libros y las bibliotecas. A partir de una lectura crítica comparada de varios fondos bibliográficos con referencias de su propia biblioteca, el artista repiensa el conocimiento personal frente al universal, haciendo visibles posibles lagunas en los discursos dominantes. El proyecto consta de intervenciones efímeras en bibliotecas emblemáticas de la ciudad de Barcelona, como la Biblioteca Pública Arús, la de la Fundació Antoni Tàpies y la del Museu Picasso, y se completa con la publicación de un libro de artista y con una instalación en la galería Chiquita Room. Aquí se reúnen títulos de la biblioteca personal del artista, puestos en relación con los seleccionados de entre los fondos de esas bibliotecas, y se muestran una serie de dibujos que realiza de manera intuitiva como una coreografía de la mente.

Durante las semanas previa y posterior a la inauguración en Chiquita Room, Jaro Varga pasa tiempo en los espacios de lectura y estudio de las bibliotecas a modo de performance artística. Sus acciones, casi invisibles, consisten en practicar sutiles transformaciones a las cubiertas de los libros seleccionados de estos fondos bibliográficos. Varga expande así su rol de artista al de un bibliotecario o investigador que busca (re)descubrir la multiplicidad de capas desplegadas más allá de las narrativas dominantes. El artista traslada su práctica del taller a estas bibliotecas y selecciona intuitivamente títulos para conectarlos con nuevas referencias. A su paso, convierte discretamente la biblioteca en un lugar político. La instalación en Chiquita Room hace eco de estas acciones, al recopilar libros de su archivo personal como una reflexión de su estudio en las bibliotecas, en el sentido más literal: considerar un tema con detenimiento, buscar alguna causa, circunstancia, consecuencia, después de analizar, comprender bien y formarse un criterio sobre ello. No obstante, *The Yellow Book* es un proyecto abierto a la participación y el artista agradece el consejo y contribución del público sobre otras referencias bibliográficas o posibles diálogos entre libros. Además, los dibujos personales de Varga, que surgen orgánicamente en torno a las ideas que encuentra en los libros, forman parte del libro de artista homónimo que Chiquita Ediciones publica especialmente para la ocasión.

A Jaro Varga le fascina cómo, hasta hace poco, nuestro conocimiento se ha expresado a través de la escritura y ha cultivado su interés en los principios de cómo se crea la suma de ese conocimiento, incluyendo el continuo fracaso o incapacidad para descubrir "cómo son las cosas realmente". Las cubiertas de los libros son un complemento, el exterior, lo superficial. Estas existen fuera de los libros, pero también forman parte de ellos. En general, las tapas protegen los libros, literal y también metafóricamente. Como durante la Segunda Guerra Mundial, por ejemplo, cuando los libros polacos prohibidos se cubrían con sobrecubiertas de novelas policíacas alemanas para darles la oportunidad de sobrevivir. Esta táctica se utilizó además para pasar libros de contrabando por la frontera entre Checoslovaquia y Alemania. Pero las cubiertas también pueden existir sin los libros, igual que cáscaras vacías, tal como pueden existir libros sin ellas.

Laura González Palacios
Directora de Chiquita Room

Jaro Varga es un artista visual y comisario eslovaco afincado en Praga (República Checa). Tiene un máster y un doctorado en la Academia de Bellas Artes y Diseño de Bratislava, y también ha participado en intercambios estudiantiles en la Academia de Bellas Artes de Viena, la Academia de Bellas Artes de Breslavia y la Universidad Slippery Rock de Pensilvania, en Estados Unidos. Ha mostrado su trabajo en exposiciones individuales y colectivas en su país y en el extranjero, entre ellas *Where do we go from here?* en Vienna Secession (2010), *Public Folklore* en el Grazer Kunstverein de Graz (2011), *Delete* en Slovak National Gallery (2012), *Vulnerable Failures* en el Museo Nacional de Arte Moderno y Contemporáneo de Seúl (2013), *City Diary* en la Triangle Arts Association de Nueva York (2013), *Dysraphic City* en el Kunstraum Kreuzberg/Bethanien de Berlín (2013), *When Artists Speak Truth* en The 8th Floor Gallery de Nueva York (2016), la sexta Bienal de Praga (2013), la séptima Bienal de Bucarest (2016), *In Someone's Else Dream* en SODA Gallery de Bratislava (2017), *Missing Something and Itself Missing* en Ivan Gallery Bucarest, *About Books* en AlbumArte Roma (2018), *History is His Story* en NEST ruimte voor kunst, La Haya (2019) y muchas otras.

Erich Weiss es un artista visual y comisario, nacido en Bélgica, que vive y trabaja en Barcelona. Colabora como comisario, entre otros, con el Museo Picasso de Barcelona, la Fundación Antoni Tàpies y es director artístico de Huis Sonneveld Rotterdam. En los últimos años ha realizado exposiciones sobre surrealismo, dada y arte contemporáneo para museos e instituciones internacionales.

Chiqueta Room es un centro de arte y creación contemporánea que desarrolla su actividad como galería, residencia para artistas, productora y comisaria de proyectos, editorial de libros de artista y club de coleccionismo emergente. Fue inaugurado en 2018 en el barrio de Sant Antoni de Barcelona y está enfocado al trabajo interdisciplinar y colectivo, con la voluntad de apoyar el talento local e internacional y con un profundo compromiso de escucha para fomentar el potencial creativo de personas y grupos.

La **Biblioteca Pública Arús** fue fundada en 1895 por Rossend Arús i Arderiu con la intención de instruir al pueblo de Barcelona. A día de hoy se ha convertido en un centro de investigación especializado en masonería, movimiento obrero, anarquismo y el universo de Sherlock Holmes. También conserva una importante colección de documentos que recopilan el conocimiento humano, con predominancia de títulos publicados entre el siglo XIX y el siglo XX.

La biblioteca de la **Fundación Antoni Tàpies** fue inaugurada en junio de 1990, ubicada en el edificio de la anterior Editorial Montaner i Simón, proyectado en 1879 por el arquitecto modernista Lluís Domènech i Montaner. La biblioteca se especializa en arte moderno y contemporáneo y también contiene un extenso fondo sobre la obra de Antoni Tàpies: monografías, catálogos de exposiciones, invitaciones, artículos de prensa y material de archivo diverso. Su fondo inicial lo componían unos 5.000 volúmenes procedentes de la donación de la biblioteca particular de Antoni Tàpies. Las colecciones incluyen libros sobre pintura, escultura, dibujo, grabado, arquitectura, diseño, artes decorativas, performance, fotografía, cine y vídeo, así como artes emergentes y colecciones sobre cultura y arte asiático, africano y oceánico.

La biblioteca del **Museu Picasso** es un centro dedicado a favorecer el estudio y la difusión de la vida y la obra de Pablo Picasso. Ofrece un fondo documental sobre el artista y, por extensión, sobre el contexto artístico de toda su trayectoria vital, que abarca prácticamente todo el siglo XX.

Contactar con Jaro Varga por e-mail en vjaroslav@yahoo.com
o a través de la galería en hola@chiquitaroom.com para participar en el proyecto.

On Yellow Book

Hablaba Picasso con André Malraux describiendo su famosa visita a Trocadero de la siguiente manera: «Cuando fui al viejo Trocadero, era repugnante. El mercado de las pulgas. El olor. Estaba solo. Quería irme. Pero no me fui. Me quedé. Comprendí que era muy importante: me estaba pasando algo... Las máscaras no eran como cualquier otra escultura. En absoluto. Eran objetos mágicos. ¿Pero por qué no lo eran las piezas egipcias o las caldeas? Estas eran primitivas, no eran mágicas. Las obras de los negros eran "intercesseurs", mediadores; desde entonces conozco la palabra en francés. Estaban contra todo, contra los desconocidos espíritus amena-zadores... ».¹

Esta herencia no existe por sí sola, a pesar nuestro. No solo extingue la subjetividad de los que cargan con ella, mediante prácticas exotizantes, sino que emerge constantemente en formas siempre nuevas. Funciona, adaptándose a las condiciones, aún enmascarada en expresiones o asociaciones. No cambia su estructura ni su esencia, basada en la exclusión y, al mismo tiempo, en la consolidación de la blan-cura como norma. Los espacios de nuestro cuerpo y mente están marcados por una serie de exclusiones donde el Otro es mágico, pero por supuesto sin voz.

La exaltación de la Extrañeza y la Alteridad es un fundamento intelectual peligr-oso y bastante duradero: reverbera en la literatura y en las salas de las bibliotecas, donde la voz del Otro se silencia para seguir despertando la fascinación, aunque casi siempre como un espacio para las actividades de los blancos. Esta exotización actúa como un veneno. La curación no es una acción sencilla, pero puede empezar como un gesto: una mirada atenta o una introspección crítica, creando un espacio en el que sea perceptible la falta y la pérdida de un mundo en su conjunto, para que podamos sentir que formamos parte de un mundo que duele y causa dolor. Un mundo que se ha desfragmentado y en el que un grupo ostenta privilegios, obligan-do al Otro «a habitar una realidad alienante y fragmentada en cuanto "los ojos del hombre blanco" llaman a ese ser "otro"». ²

Jaro Varga examina este enredo de conocimiento e ignorancia: la imaginación, las aposiciones y las referencias, profundamente arraigadas en el desconocimiento de la literatura, también de la literatura que le conforma como artista y persona. Puede que sanar no equivalga simplemente a borrar el pasado, ni que enmendar signifique borrar. Las cubiertas transparentes con que el artista cubre los libros de la biblio-teca obligan a que nuestra mirada abarque a la vez dos realidades: la que nunca

---

¹ André Malraux, „Le tête d'obsidiane" in: Arianna Stassinopoulos Huffington, Picasso: Creator and Destroyer, Simon and Shuster, New York 1998, p. 90

² Frantz Fanon, The Wretched of the Earth, Grove Press, New York 2004, p. 19

podremos negar, ya que fuimos (y somos) partícipes de ella, y la que nunca tuvo la oportunidad de suceder. Esta última realidad es el mundo en su totalidad, que no se da como una oposición entre el objeto y el sujeto donde [nuestra] «relación con el mundo es de apropiación»³. Frantz Fanon tiene una razón inequívoca cuando escribe que la civilización blanca se ha construido sobre esta desunión y sobre la sospecha de que, si bien ha conquistado el mundo, no ha establecido una relación con él. Jaro Varga pretende alcanzar este lugar doloroso: lazos nunca establecidos, las ausencias y el silencio sonoro donde el conocimiento del mundo es siempre blanco.

«¿Monumentos en el mismísimo corazón de África? ¿Escuelas? ¿Hospitales? Ni un solo burgués del siglo XX, ni Durand, ni Smith, ni Brown sospecharían que tales cosas pudieran existir en África antes de la llegada de los europeos...»⁴

Esta desunión es a la vez una cicatriz y una herida. Para que las viejas injusticias no se conviertan en nuevas heridas, el proceso no puede limitarse a una sola voz. Jaro Varga comparte esta conciencia, invitándonos a colaborar y a compartir lo que está ausente en este espacio simbólico: autores, autoras, historias y voces.

Texto de Agnieszka Kilian

---

³ Frantz Fanon, *Black Skins, White Masks*, Grove Press, New York 2004, p. 107

⁴ *Ibidem*, p. 110

The Yellow Book és un projecte de l'artista Jaro Varga, comissariat per Erich Weiss, que qüestiona la universalitat del coneixement hegemònic i la seva transmissió a través dels llibres i les biblioteques. A partir d'una lectura crítica comparada de diversos fons bibliogràfics amb referències de la seva pròpia biblioteca, l'artista repensa el coneixement personal enfront de l'universal, fent visibles possibles llacunes en els discursos dominants. El projecte consta d'intervencions efímeres a biblioteques emblemàtiques de la ciutat de Barcelona, com la Biblioteca Pública Arús, la de la Fundació Antoni Tàpies i la del Museu Picasso, i es completa amb la publicació d'un llibre d'artista i amb una instal·lació a la galeria Chiquita Room. Aquí es reuneixen títols de la biblioteca personal de l'artista, posats en relació amb els seleccionats d'entre els fons d'aquestes biblioteques, i es mostren una sèrie de dibuixos que realitza de manera intuïtiva com una coreografia de la ment.

Durant les setmanes prèvia i posterior a la inauguració a Chiquita Room, Jaro Varga passa temps als espais de lectura i estudi de les biblioteques a manera de performance artística. Les seves accions, gairebé invisibles, consisteixen a practicar subtils transformacions a les cobertes dels llibres seleccionats d'aquests fons bibliogràfics.

Varga expandeix així el seu rol d'artista al d'un bibliotecari o investigador que cerca (re)descobrir la multiplicitat de capes desplegades més enllà de les narratives dominants. L'artista trasllada la seva pràctica del taller a aquestes biblioteques i selecciona intuïtivament títols per a connectar-los amb noves referències. Al seu pas, converteix discretament la biblioteca en un lloc polític. La instal·lació a Chiquita Room fa ressò d'aquestes accions, al recopilar llibres del seu arxiu personal com una reflexió del seu estudi a les biblioteques, en el sentit més literal: considerar un tema amb deteniment, buscar alguna causa, circumstància, conseqüència, després d'analitzar, comprendre bé i formar-se un criteri sobre això. Tanmateix, *The Yellow Book* és un projecte obert a la participació i l'artista agraeix el consell i contribució del públic sobre altres referències bibliogràfiques o possibles diàlegs entre llibres. A més, els dibuixos personals de Varga, que sorgeixen orgànicament entorn de les idees que troba en els llibres, formen part del llibre d'artista homònim que Chiquita Ediciones publica especialment per a l'ocasió.

Al Jaro Varga li fascina com, fins fa poc, el nostre coneixement s'ha expressat a través de l'escriptura i ha conreat el seu interès en els principis de com es crea la suma d'aquest coneixement, incloent el continu fracàs o incapacitat per a descobrir "com són les coses realment". Les cobertes dels llibres són un complement, l'exterior, el superficial. Aquestes existeixen fora dels llibres, però també formen part d'ells. En general, les tapes protegeixen els llibres, literal i també metafòricament. Com durant la Segona Guerra Mundial, per exemple, quan els llibres polonesos prohibits es cobrien amb sobrecobertes de novel·les policiaques alemanyes per a donar-los l'oportunitat de sobreviure. Aquesta tàctica es va utilitzar a més per a passar llibres de contraban per la frontera entre Txecoslovàquia i Alemanya. Però les cobertes també poden existir sense els llibres, igual que closques buides, tal com poden existir llibres sense elles.

Laura González Palacios
Directora de Chiquita Room

Jaro Varga és un artista visual i comissari eslovac establert a Praga (República Txeca). Té un màster i un doctorat a l'Acadèmia de Belles arts i Disseny de Bratislava, i també ha participat en intercanvis estudiantils a l'Acadèmia de Belles arts de Viena, a l'Acadèmia de Belles arts de Breslavia i a la Universitat Slippery Rock de Pennsilvània, als Estats Units. Ha mostrat el seu treball en exposicions individuals i col·lectives al seu país i a l'estranger, entre elles *Where do we go from here?* a la Vienna Secession (2010), *Public Folklore* al Grazer Kunstverein de Graz (2011), *Delete* al Slovak National Gallery (2012), *Vulnerable Failures* al Museu Nacional d'Art Modern i Contemporani de Seül (2013), *City Diary* a la Triangle Arts Association de Nova York (2013), *Dysraphic City* al Kunstraum Kreuzberg/Bethanien de Berlín (2013), *When Artists Speak Truth* al The 8th Floor Gallery de Nova York (2016), la sisena Biennal de Praga (2013), la setena Biennal de Bucarest (2016), *In Someone's Else Dream* a la SODA Gallery de Bratislava (2017), *Missing Something and Itself Missing* a l'Ivan Gallery Bucarest, *About Books* a l'AlbumArte Roma (2018), *History is His Story* al NEST ruimte voor kunst, la Haia (2019) i moltes altres.

Erich Weiss és un artista visual i comisari, nascut a Bèlgica, que viu i treballa a Barcelona. Col·labora com a comissari, entre altres, amb el Museu Picasso de Barcelona, la Fundació Antoni Tàpies i és director artístic del Huis Sonneveld de Rotterdam. Els últims anys ha realitzat exposicions sobre surrealisme, art dada i art contemporani per a museus i institucions internacionals.

Chiqueta Room és un centre d'art i creació contemporània que desenvolupa la seva activitat com a galeria, residència per a artistes, productora i comissària de projectes, editorial de llibres d'artista i club de col·leccionisme emergent. Va ser inaugurat el 2018 al barri de Sant Antoni de Barcelona i està enfocat al treball interdisciplinari i col·lectiu, amb la voluntat de donar suport al talent local i internacional i amb un profund compromís d'escolta per a fomentar el potencial creatiu de persones i grups.

La **Biblioteca Pública Arús** va ser fundada el 1895 per Rossend Arús i Arderiu amb la intenció d'instruir al poble de Barcelona. Avui dia s'ha convertit en un centre de recerca especialitzat en maçoneria, moviment obrer, anarquisme i l'univers de Sherlock Holmes. També conserva una important col·lecció de documents que recopilen el coneixement humà, amb predominança de títols publicats entre els segles XIX i XX.

La biblioteca de la **Fundació Antoni Tàpies** va ser inaugurada el juny de 1990, ubicada a l'edifici de l'anterior Editorial Montaner i Simón, projectat el 1879 per l'arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner. La biblioteca s'especialitza en art modern i contemporani i també conté un extens fons sobre l'obra d'Antoni Tàpies: monografies, catàlegs d'exposicions, invitacions, articles de premsa i material d'arxiu divers. El seu fons inicial el componien uns 5.000 volums procedents de la donació de la biblioteca particular d'Antoni Tàpies. Les col·leccions inclouen llibres sobre pintura, escultura, dibuix, gravat, arquitectura, disseny, arts decoratives, performance, fotografia, cinema i vídeo, així com les arts emergents i col·leccions sobre cultura i art asiàtic, africà i oceànic.

La biblioteca del **Museu Picasso** és un centre dedicat a afavorir l'estudi i la difusió de la vida i l'obra de Pablo Picasso. Ofereix un fons documental sobre l'artista i, per extensió, sobre el context artístic de tota la seva trajectòria vital, que abasta pràcticament tot el segle XX.

Contactar amb Jaro Varga per e-mail a vjaroslav@yahoo.com
o a través de la galeria a hola@chiquitaroom.com per a participar en el projecte.

On Yellow Book

Parlava Picasso amb André Malraux descrivint la seva famosa visita a Trocadero de la següent manera: «Quan vaig ser al vell Trocadero, era repugnant. El mercat de les puces. L'olor. Estava sol. Volia anar-me'n. Però no me'n vaig anar. M'hi vaig quedar. Vaig comprendre que era molt important: m'estava passant alguna cosa... Les màscares no eren com qualsevol altra escultura. En absolut. Eren objectes màgics. Però per què no ho eren les peces egípcies o les caldees? Aquestes eren primitives, no eren màgiques. Les obres dels negres eren "intercesseurs", mediadores; des de llavors conec la paraula en francès. Estaven contra tot, contra els desconeguts esperits amenaçadors... »¹

Aquesta herència no existeix per si sola, a part de nosaltres i sense nosaltres. No només extingeix la subjectivitat dels quals carreguen amb ella, mitjançant pràctiques exotitzants, sinó que emergeix constantment en formes sempre noves. Funciona, adaptant-se a les condicions, encara emmascarada en expressions o associacions. No canvia la seva estructura ni la seva essència, basada en l'exclusió i, al mateix temps, en la consolidació de la blancor com a norma. Els espais del nostre cos i ment estan marcats per una sèrie d'exclusions on l'Altre és màgic, però per descomptat sense veu.

L'exaltació de l'Estranyesa i l'Alteritat és un fonament intel·lectual perillós i bastant durador: reverbera en la literatura i a les sales de les biblioteques, on la veu de l'Altre se silencia per a continuar despertant la fascinació, encara que gairebé sempre com un espai per a les activitats dels blancs. Aquesta exotització actua com un verí. La curació no és una acció senzilla, però pot començar com un gest: una mirada atenta o una introspecció crítica, creant un espai en el qual sigui perceptible la falta i la pèrdua d'un món en el seu conjunt, perquè puguem sentir que formem part d'un món que fa mal i causa dolor. Un món que s'ha desfragmentat i en el qual un grup ostenta privilegis, obligant l'Altre «a habitar una realitat alienadora i fragmentada en tant que "els ulls de l'home blanc" criden a aquest ésser "altre"». ²

Jaro Varga examina aquest embolic de coneixement i ignorància: la imaginació, les aposicions i les referències, profundament arrelades al desconeixement de la literatura, també de la literatura que el conforma com a artista i persona. Pot ser que sanar no equivalgui simplement a esborrar el passat, ni que esmenar signifiqui esborrar. Les cobertes transparents amb què l'artista cobreix els llibres de la biblioteca obliguen al fet que la nostra mirada abasti alhora dues realitats: la que mai

---

¹ André Malraux, "Le tête d'obsidienne" a: Arianna Stassinopoulos Huffington, Picasso: Creator and Destroyer, Simon and Shuster, Nueva York 1998, p. 90

² Frantz Fanon, The Wretched of the Earth, Grove Press, Nueva York 2004, p. 19

podrem negar, ja que vam ser (i som) participants d'ella, i la que mai va tenir l'oportunitat de succeir. Aquesta última realitat és el món íntegrament, que no es dona com una oposició entre l'objecte i el subjecte on [la nostra] «relació amb el món és d'apropiació».³ Frantz Fanon té una raó inequívoca quan escriu que la civilització blanca s'ha construït sobre aquesta desunió i sobre la sospita que, si bé ha conquistat el món, no ha establert una relació amb ell. Jaro Varga pretén aconseguir aquest lloc dolorós: llaços mai reeixits, les absències i el silenci sonor on el coneixement del món és sempre blanc.

«Monuments al mateix cor de l'Àfrica? Escoles? Hospitals? Cap burgès del segle XX, ni Durand, ni Smith, ni Brown sospitarien que aquestes coses poguessin existir a Àfrica abans de l'arribada dels europeus...»⁴

Aquesta desunió és alhora una cicatriu i una ferida. Perquè les velles injustícies no es converteixin en noves ferides, el procés no pot limitar-se a una sola veu. Jaro Varga comparteix aquesta consciència, convidant-nos a col·laborar i compartir el que està absent en aquest espai simbòlic: autors, històries i veus.

Text d'Agnieszka Kilian

---

³ Frantz Fanon, *Black Skins, White Masks*, Grove Press, New York 2004, p. 107

⁴ *Ibidem*, p. 110

The Yellow Book is a project by the artist Jaro Varga, curated by Erich Weiss, which questions the universality of hegemonic knowledge and its transmission through books and libraries. Based on a comparative critical reading of various bibliographic collections with references from his own library, the artist rethinks personal knowledge in relation to universal knowledge, making visible possible gaps in the dominant discourses. The project consists of ephemeral interventions in emblematic libraries of Barcelona, such as the Biblioteca Pública Arús, the on in Fundació Antoni Tàpies and Museu Picasso, and is completed with the publication of an artist's book and an installation at Chiquita Room. Here, titles from the artist's personal library are brought together in relation to those selected from the libraries, and also a series of drawings that he intuitively produces as a choreography of the mind.

During the weeks before and after the opening at Chiquita Room, Jaro Varga spends time in the reading and study spaces of these libraries as an art performance. His almost invisible actions consist of making subtle transformations to the covers of the books selected from these bibliographic collections. Varga thus expands his role as an artist to that of a librarian or researcher who seeks to (re)discover the multiplicity of layers unfolding beyond the dominant narratives. The artist moves his practice from the studio to the libraries and intuitively selects titles to connect them with new references. In the process, he discreetly turns the library into a political place. The installation at Chiquita Room echoes these actions, collecting books from his personal archive as a reflection of his study of libraries in the most literal sense: to consider a subject carefully, to look for some cause, circumstance, consequence, after analysing, understanding well and forming a judgement about it. Nevertheless, *The Yellow Book* is a project open to participation and the artist welcomes advice and contributions from the public on other bibliographical references or possible dialogues between books. In addition, Varga's personal drawings, which arise organically around the ideas he finds in the books, are part of the artist's book of the same name, published by Chiquita Ediciones especially for the occasion.

Jaro Varga is fascinated by how, until recently, our knowledge has been expressed through writing and has cultivated his interest in the principles of how the sum of that knowledge is created, including the continued failure or inability to discover "how things really are". Book covers are a complement, the outside, the superficial. They exist outside the books, but they are also part of them. In general, covers protect books, literally and also metaphorically. As during the Second World War, for example, when banned Polish books were covered with dust jackets of German detective novels to give them a chance to survive. This tactic was also used to smuggle books across the border between Czechoslovakia and Germany. But covers can also exist without books, like empty shells, just as books can exist without them.

Laura González Palacios
Chiquita Room Director

Jaro Varga is a Slovak visual artist and curator based in Prague, Czech Republic. He earned a master's degree and doctorate from the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, and also participated in student exchanges at the Academy of Fine Arts in Vienna, the Academy of Fine Arts in Wrocław and Slippery Rock University of Pennsylvania in the USA. He has exhibited in solo and group exhibitions at home and abroad, including *Where do we go from here?* at the Vienna Secession (2010), *Public Folklore* at the Grazer Kunstverein in Graz (2011), *Delete* at the Slovak National Gallery in Bratislava (2012), *Vulnerable Failures* at the National Museum of Modern and Contemporary Art in Seoul (2013), *City Diary* at the Triangle Arts Association in New York (2013), *Dysraphic City* at Kunstraum Kreuzberg/Bethanien in Berlin (2013), *When Artists Speak Truth* at The 8th Floor Gallery in New York (2016), Prague Biennale 6 (2013), Bucharest Biennale 7 (2016), *In Someone's Else Dream* at SODA Gallery in Bratislava (2017), *Missing Something and Itself Missing* at Ivan Gallery Bucharest, *About Books* at AlbumArte Rome (2018), *History is His Story* at NEST ruimte voor kunst, The Hague (2019) and many others.

Erich Weiss is a visual artist and curator, born in Belgium, who lives and works in Barcelona. He collaborates as curator amongst others with the Picasso Museum Barcelona, the Antoni Tàpies Foundation and is curator at large of Huis Sonneveld Rotterdam. In recent years he made exhibitions about surrealism and dada and contemporary art for international museums and institutions.

Chiquita Room is a little center for contemporary art and creation that develops its activity as a gallery, residence for artists, producer and curator of projects, and publisher of artist books. Located in the Sant Antoni neighborhood of Barcelona, it is focused on interdisciplinary and collective work, with the desire to support local and international talent and with a deep commitment to listening and foster the creative potential of individuals and groups.

The **Arús Public Library** was founded in 1895 by Rosend Arús i Arderiu with the aim of educating the people of Barcelona. Today, it has become a research centre specialising in Freemasonry, the workers' movement, anarchism and the world of Sherlock Holmes. It also conserves a very important collection of documents that bring together human knowledge, with a predominance of works published in the 19th century and the first third of the 20th century.

The library of the **Antoni Tàpies Foundation** was inaugurated in June 1990, located in the building of the former Editorial Montaner i Simón, designed in 1879 by the modernist architect Lluís Domènech i Montaner. The library specialises in modern and contemporary art and also contains an extensive collection on the work by Antoni Tàpies: monographs, exhibition catalogues, invitations, press articles and various archival material. Its initial collection was made up of some 5,000 volumes donated from Antoni Tàpies' private library. The collections include books on painting, sculpture, drawing, engraving, architecture, design, decorative arts, performance, photography, film and video, as well as emerging arts and collections on Asian, African and Oceanic art and culture.

The library of the **Picasso Museum** is a centre dedicated to promoting the study and dissemination of the life and work of Pablo Picasso. It offers a collection of documents on the artist and, by extension, on the artistic context of his entire life, which covers practically the whole of the 20th century.

Contact Jaro Varga by e-mail at vjaroslav@yahoo.com
or through the gallery at hola@chiquitaroom.com to participate in the project.

On Yellow Book

Picasso speaking with André Malraux described his famous visit in Trocadero in the following way: *When I went to the old Trocadero, it was disgusting. The Flea Market. The smell. I was alone. I wanted to get away. But I didn't leave. I stayed. I understood that it was very important: something was happening to me... The masks were not like any other pieces of sculpture. Not at all. They were magic things. But why weren't the Egyptian pieces or the Chaldean? Those were primitives, not magic things. The Negro pieces were "intercesseurs", mediators; ever since then I've known the word in French. They were against everything – against unknown threatening spirits...*¹

This heritage does not exist on its own, beside us and without us. Not only does it take away the subjectivity of the ones burdened with it, through exoticising practices, but also constantly emerges in ever new forms. It works, adapting to conditions, still masked in expressions or associations. It does not change its structure or essence, based on exclusion, and at the same time the consolidation of whiteness as a norm. The spaces of our body and mind are marked by a number of exclusions, where the Other is magical, but of course voiceless.

Enthralment with Strangeness and Otherness is a dangerous intellectual foundation and quite a lasting one at that: it reverberates through literature and library halls, where the voice of the Other is silenced to still stir fascination, though almost always as a space for white people's activities. This exoticisation acts like a poison. Healing is not a simple action, but it can start as a gesture: a careful look or critical introspection; creating a space where the lack of and loss of a world as a whole is perceptible – so we can feel that we are part of a world that hurts and causes hurt. A world that has been defragmented and where one group has privilege, forcing the Other to *inhabit an alienating and fragmented reality as soon as "the white man's eyes" calls forth this "other" being.*²

Jaro Varga looks at this entanglement of knowledge and ignorance: imagination, appositions and references, deeply rooted in the lack of awareness of literature, also literature that shapes him as an artist and a person. Healing may not equal simply erasing the past. Making amends may never mean erasure. Transparent covers that the artist slips onto library books force our gaze to simultaneously embrace two realities: the one we can never deny, as we were (and are) partaking in it, and the one that never had the chance to happen; the world as a whole, which does not happen as an opposition between the object and the subject where [our] *relationship*

---

¹ André Malraux, *„Le tête d'obsidiane“* in: Arianna Stassinopoulos Huffington, Picasso: Creator and Destroyer, Simon and Shuster, New York 1998, p. 90

² Frantz Fanon, *The Wretched of the Earth*, Grove Press, New York 2004, p. 19

*with the world is one of appropriation.*³ Frantz Fanon is unequivocally right when he writes that the white civilisation has been built upon this disunity and a suspicion that while it has conquered the world, it has not established a relationship with it. It is this painful place that Jaro Varga reaches for: bonds never struck, absences and the ringing silence where knowledge about the world is always white.

*Monuments in the very heart of Africa? Schools? Hospitals? Not a single bourgeois in the twentieth century, no Durand, no Smith or Brown even suspects that such things existed in Africa before the Europeans came...*⁴

This disunity is simultaneously a scar and a wound. For the old injustices not to turn into new wounds, the process cannot be limited to a single voice. Jaro Varga shares this awareness, inviting us to collaborate and sharing what is absent in this symbolic space – authors, histories and voices.

Text contribution by Agnieszka Kilian

---

⁴ Ibidem, p. 110

³ Frantz Fanon, *Black Skins, White Masks*, Grove Press, New York 2004, p. 107

25.03 19h (Chiquita Room: Villarroel, 25, 08011 Barcelona)

Inauguración y charla con el artista, comisario y galerista
Inauguració i xerrada amb l'artista, comissari i galerista
Opening and talk with the artist, curator and gallerist

26.03 10h & 11h (Fundació Antoni Tàpies: Aragó, 255, 08007 Barcelona)

Visita guiada con el artista
Visita guiada amb l'artista
Guided visit with the artist

30.03 13h (Biblioteca Pública Arús: Pg. de Sant Joan, 26, 08010 Barcelona)

Visita guiada con el artista
Visita guiada amb l'artista
Guided visit with the artist

31.03 13h (Museu Picasso de Barcelona: Montcada, 15-23, 08003 Barcelona)

Visita guiada con el artista
Visita guiada amb l'artista
Guided visit with the artist

6.05 19h (Online)

Charla online con Agnieszka Kilian y otros invitados
Xerrada en línia amb Agnieszka Kilian i altres convidats
Online discussion with Agnieszka Kilian and other guests

7.05 – 9.05 (Chiquita Room: Villarroel, 25, 08011 Barcelona)

Barcelona Gallery Weekend Días Artéveté sobre el mercado del arte
Barcelona Gallery Weekend Dies Artéveté sobre el mercat de l'art
Barcelona Gallery Weekend Artéveté Days about the art market

*Se requiere inscripción previa en todas las actividades
Es requereix inscripció prèvia en totes les activitats
Registration is required for all activities

EMBAJADA
DE LA REPÚBLICA ESLOVACA
EN MADRID

Velvyslanectví České republiky
Embajada de la República Checa

CENTRO CHECO
ČESKÉ CENTRUM

FUNDACIÓ ANTONINÀPIES

BIBLIOTECA
PÚBLICA
ARÚS

Ajuntament de
Barcelona

Chiquita Room